

En aften i en akvarieklub/forening. Af Jan Lyngdorf

Når jeg tager til møde i en eller anden akvarieklub, er det som reglen ud fra tre forskellige forhold, der gør sig gældende:

- 1.) At det er mig der er aftenens gæst (foredragsholder).
- 2.) At jeg vil underholdes med noget, der har min interesse.
- 3.) At jeg bare har lyst til at tale med nogle af de andre, der har samme hobby som jeg.

Det fører engang imellem til, at jeg kom i tale med nogle af de ældre medlemmer, som jeg så får en længer sludrer med om vores hobby i al almindelighed.

Jeg blev således engang spurgt, om jeg vidste, hvordan den perfekte akvarieholder han/hun var?

Det kunne jeg jo kun sige nej til.

Så begyndte vedkommende ellers at fortælle.

Så det er altså den historie jeg her vil genfortælle, som jeg hørte den, hin mødeaften i en akvarieklub, for nogle år siden.

Hvilke kvalifikationer skal man have, for at blive "Den perfekte akvarieholder" ?

Naturligvis skal man begynde med at være akvarieholder når man er barn, men for at skære det helt klart ud:

- Vi taler jo om den perfekte !

Altså, efter 9. klasse, gør man bedst i, at tage den lille latinprøve, det hjælper på fordøjelsen af de meget svære udenbyske fiske- og plantnavne. Derefter er det tilrådeligt at stræbe efter en matematisk/fysisk studentereksamen, idet man i gymnasietiden særlig bør interessere sig for kemien.

Efter endt eksamen må den vordende akvarieholder så se at få sig et vellønnet arbejde.

Hobbyen kan blive meget dyr.

Selv om man skulle få held til at få 2,50 kr. pr. stk. af sine fisk i sit opdræt, er det ikke rigtig noget at bygge sin fremtid op på.

Foruden at passe sit arbejde må man naturligvis videreuddanne sig på aftenkolen.

Her vil det være en god ide at vælge et: - Elektriker-, snedker-, samt akvariekursus.

Efter vel overstået kurser, er der så alle akvariefiske bøgerne og siden akvarieplante bøgerne at studere.

Når man så af sin gode gage har fået sparet noget sammen, må man jo til at købe et hus med terrasse, kælder og garage.

Terrassen skal bruges til, at stille de på skovturen indfangede sorte eller klare myggelarver ud på.

Kælderen til alle de akvarier, der ikke mere kan være i stuerne, samt spande, filtre og diverse remedier som i vores øjne er uundværlige i vores hobby.

Garagen er selvfølgelig til den bil, der er absolut nødvendig til transport af; - sort skovsø vand, demineraliseret vand og akvarier til og fra diverse udstillinger.

Det ville også være fornuftigt, for den mandlige akvarieholder, at anskaffe sig en kone af den meget tolerante slags, der ikke tager det så nøje med et par gardensnakes (haveslanger) hen over det nye gulvtæppe og hvad der så deraf følger. Og som vil være villig til at stille bradepande og ovn til rådighed, til grus bagningen, for at få udryddet akvariesneglene. Frost boxen til fiskefodret, samt være behjælpelig med at fodre fiskeyngel hver anden time, bage kage til bestyrelsesmøderne, hakke regnorme på spækbrættet og i det hele taget sådan, øh I ved, gå lidt til hånde.

Se, således udstyret skulle der være gode muligheder for at få startet op.

Forudsætningerne skulle vist være i orden.

Han anskaffer sig så, et stort og et mindre (til karantæne) akvarium.

Akvariernes antal vil så, som den største selvfølge øges stille og roligt, efterhånden som tiden den går.

Når man derefter har fået købt pumper, slanger, filtre, termometre, måleudstyr til vandet, tænd/sluk ur til lampen, og hvad der ellers kan høre til af den slags, ja, så kan akvariet anlægges.

Når akvariet så står der med fisk og planter, vandet med den rette hårdhedsgrad.

Den selvavede lampekasse med de mange lysstofrør i, der kan tændes og slukkes hver for sig.

Når det hele det bare kører, når planterne får gødning, fiskene får afvekslende (selvfanget naturligvis)

levende foder. Dybfrossen og kunstigt foder, vandet bliver skiftet og pH'en målt, lysene tænder og slukker, og pumperne og filterne snurrer og bobler, hvad så?

En Jydepotte som akvarium.

Hvordan så med vor perfekte akvarist?

Ham, som kan sige og huske de fleste fiske- og plantenaavne, den dygtige elektriker, snedker og kemiker, der fylder sit akvarium med teknisk udstyr, ustandselig rette på det, eksperimenterer med tilsætning af kemiske sammensætninger, han må da kunne drive det vidt.

Eller?

Ak nej, der er ingen retfærdighed til i denne verden. Anstrengelserne står slet ikke mål med resultatet.

Det vil gå ham lige så godt og lige så dårligt, som alle andre akvarister.

Et vanskeligt opdræt kan lykkes ved et tilfælde hos en, der måske slet ikke ved, hvad ioner er, endsig hvordan man bytter dem.

Planter kan trives som i en urskov hos den akvarister, der dårligt nok kender navnene på de enkelte planter i sin "urskov" og som intet særligt har gjort for, at de skulle gro så flotte i hans akvarium.

Ingen akvarieholdere undgår uheld og skuffelser, den slags sker for både den dygtigste akvarieholder, såvel som for den mindre kyndige.

Den bedste akvarieholder er ham eller hende, der læser de forskellige akvarie bøger og bliver forvirret af alle de modstridende oplysninger, der findes deri. Som diskuterer problemerne med erfarne akvarieholdere og bliver lige så forvirret, (de er nemlig heller ikke enige) - og så går hjem og gør det rigtige, der passer til:

- *Sit* akvarium, - *Sine* fisk og - *Sine* planter, for forholdene er aldrig de samme.

Kan vi alle så ikke blive enige om, at akvarie hobbyen stadig er en dejlig udfordring for os akvarieholdere.

Samt, at vi jo nok aldrig bliver helt udlærte, og der er nok ingen, der bliver helt perfekte.

Og mon ikke det er det, der giver vores hobby sin største charme?

Så bare ved at sidde og lytte på et møde, i en eller anden klub, et eller andet sted i Danmark.

Kan man faktisk få løst mange af de problemer, man tror man er ene om at have og derfor ikke rigtig tør spørge andre om, for man vil jo nødig være til grin.

Til det, kan jeg kun opfordre dem, der har problemer af den ene eller anden art inden for vores hobby, til at fremlægge deres problemer.

For de, der tør spørge, ja, de hjælper alle dem der ikke tør spørge. Så tag mod til jer.

Jeg personlig lærte meget af, at lytte til denne livsfilosofi. Så husk på, at der måske findes megen viden i netop den person, der sætter sig ved siden af dig, til dit næste møde, så tjæ, hvem ved?

Mange hilsner fra, *Jan Lyngdorf.*